

мѣстото си; онзи, който би станалъ и би захваналъ да се расхожда, счели би го за глупецъ или за чловѣкъ неблагоговѣспитанъ. Правителственната важностъ на господствующето племе еднакво се проявява и въ разговора, и въ свѣта и въ забавленията, и въ почивката! Тѣ я придобиватъ отъ дѣтство и умиратъ съ нея старци.

Тълкуваха за едно, за друго. Мютесарифина очевидно се старае нѣкакъ си да убие врѣмето; той не бърза за въ харема, и за да задържи гоститѣ говори имъ: „Ей сега ще пристигне пощата изъ Рушукъ и изъ Едрене, ще донесжтъ писмата и вѣстниците; ще видимъ какво става въ свѣта и въ Стамбулъ.“

Посрѣдъ-нощъ двама запии влѣзаха припускаяки въ двора, слѣзаха отъ конѣтѣ и тутакси се качиха по стълбитѣ при мютесарифина.

— Великий господарю! Да охранява Богъ здравие-то на нашия падишахъ! Случи се голѣма бѣда: нападнаха царската, султанската поща; разбиха я и я разграбиха; ний само двама уцѣлѣхме, азъ и Кадиръ-ага. Но ето какъ ни направиха: двѣ мушвания съ пика, три рани съ ятаганъ; азъ съмъ безъ носъ, той безъ ухо. Конѣтѣ ни спасиха. аманъ, аманъ, великий господарю!

Нешастиитѣ бѣха съвсѣмъ обезобразени. Лицата имъ покрити съ засъхнала кръвъ, размѣсена съ калъ, съ която тѣ намазвали своитѣ рани; тѣ едвамъ се държатъ на краката си. Мютесарифина е мжжъ чловѣколюбивъ, танзиматенъ, позволява имъ да сѣднатъ, даже заповѣда да имъ донесжтъ ракия и вода, и проводи да повикатъ доктора. На юзбашията, който влѣзе слѣдъ пристигналитѣ запии, той отдаде приказъ щото всички пѣши и конни запии да се събержтъ въ пълно въоръжение и да се снабдятъ съ двойно число боеви патрони, чорбаджиитѣ и агитѣ на меджлиса немедленно да бжджтъ повикани при него въ конака, въоръжени и на конѣ, да се явятъ всичкитѣ мухтари, както добритѣ християни, така и мюсюманитѣ, да събержтъ колкото е възможно повече куруджии и кхрсердари, и заповѣда щото неговитѣ конѣ и свитата му да бжджтъ готови, а револверитѣ да се прѣглѣдатъ и